

bejdsgiverens lovlige brug – jeg gentager: lovlige brug – af arbejdsformidlingen til at sortere arbejdskraften, vel at mærke ikke at sortere arbejdskraften efter kvalifikationer, ikke at sortere arbejdskraften efter uddannelse, ikke at sortere arbejdskraften efter evner, ikke at sortere arbejdskraften efter en påkrævet påklædning, der er i overensstemmelse med det job, der skal udføres, men alene efter ansøgerens hudfarve, religion eller etniske oprindelse. Det er arbejds-giverens fuldt lovlige ret, og det er selvfølgelig det, der er baggrunden for, at vi er positive over for SF's forslag. Det er også derfor, vi er positive over for det debatoplæg med et konkret lovfor-slag, der er udviklet af arbejderbevægelsens in-ternationale forum, og som er lagt frem her på det sidste.

Der er nogle steder, hvor man måske kunne lave nogle tilføjelser til SF's forslag, eller hvor man i hvert fald kunne have nogle diskussioner. I visse lande, som vi normalt sammenligner os med, f.eks. Holland og Storbritannien, har man faktisk indført et princip med omvendt bevisfø-relse. Det vil sige, at en arbejdsgiver i visse situationer skal bevise, at hans fravalg af en bestemt type arbejdskraft ikke er et udtryk for diskrimi-nation. F.eks. har man i Holland haft en sag, hvor man har krævet af en arbejdsgiver, at han skulle bevise, at der ikke var tale om diskrimi-nation i en situation, hvor han i det pågældende område, hvor der var 30-40 pct. farvede indbygere, udelukkende ansatte hvide personer. År-sagen til, at man har en sådan lovgivning, er selvfølgelig, at der for den enkelte, der bliver diskrimineret, er store problemer med at bevise, at man faktisk har været udsat for diskrimi-nation, fordi diskriminationen først optræder, når den ses sammenhængende i forhold til hele gruppen. Det er ikke så meget det, at den enkel-te bliver afvist; det er det, at alle sorte, der søger job, bliver diskrimineret.

Et andet punkt, som man kunne diskutere, er, hvordan vi formulerer det – det gælder især punkt 8 i forslaget – således at vi ikke afskærer os fra en positiv særbehandling, f.eks. i forbin-delse med jobannoncer.

Mellemfolkeligt Samvirke har taget et initiativ til direkte at opfordre arbejdsgivere til at skrive i jobannoncer, at man ser positivt på ansøgere fra etniske minoriteter, og det er klart, at et resultat af lovgivningen selvfølgelig nødig skulle være, at den slags ikke kunne skrives i jobannoncer.

Så kort sagt: Plus-minus en træskolængde ser Enhedslisten positivt på forslaget, og vi vil bi-

drage aktivt til dets vedtagelse, f.eks. med ca. seks stemmer her i Folketinget.

(Kort bemærkning).

Lars Løkke Rasmussen (V):

Nu har hr. Søren Søndergaard været så venlig at citere fra grundlovens § 77 – undskyld, § 74. § 77 er jo den, der handler om trykkefrihed, og det er jo for resten en af de bestemmelser, vi i mange år i hvert fald i en moderne fortolkning heller ikke har efterlevet, fordi vi ikke har fri adgang til at etablere f.eks. landsdækkende tv-kanaler. Men det var et sidespring.

Hr. Søren Søndergaard har været så venlig at citere fra grundlovens § 74, som siger, at »alle indskrænkninger i den fri og lige adgang til er-hverv, som ikke er begrundede i det almene vel, skal hæves ved lov«, og det er Venstre og jeg naturligvis enige i.

Nu er det sådan ifølge almindelig anerkendt statsret, at grundlovens frihedskatalog er vendt mod Folketinget. Det er et pålæg til Folketinget om ikke at lovgive i strid med grundlovens fri-hedskatalog, og mig bekendt findes der ikke lovgivning i Danmark, som virker diskrimine-rende i forhold til de emner, der er til debat her i dag, og i det omfang der måtte findes sådan lovgivning, vil vi selvfølgelig meget gerne være med til at diskutere det.

Jeg vil gerne gentage, hvis jeg ikke fik formu-leret mig klart nok, at Venstre ikke støtter nogen form for etnisk diskrimination, men det er ikke nødvendigvis det samme som forskelsbehand-ling at gå ind på ideer om omvendt bevisbyrde. Det er altså at lægge ved til et bål, som ikke er tændt endnu.

Vi mener, at vi skal nærme os en løsning på denne sag ved hjælp af holdninger. Det er hold-ninger, vi skal drøfte, og jeg vil meget gerne væ-re med til at diskutere det. Vi vil også meget gerne være med til at sende et signal til arbejds-markedets parter om at tage denne her diskus-sion.

Det, vi er reserverede over for, er at lovgive detaljeret med alle de afgrænsningsproblemer m.v., som det medfører.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Som jeg også nævnte i mit indlæg, er jeg da fuldstændig enig i og har forståelse for, at man selvfølgelig kan diskutere fortolkningen af net-op det punkt i forslaget. Det, jeg prøvede at sige noget om, var intentionen, og derfor ønskede vi at få Venstres syn på det.